

רשות ניירות ערך
ISRAEL SECURITIES AUTHORITY

www.isa.gov.il מחלקת תאגידים

אפריל 2016

החלטת אכיפה חשבונאית 16-1

נושא ההחלטה:

הכרה בנכס מס נדחה בגין צפי לניצול הפסדים מועברים.

תאריך ההחלטה:

אוגוסט 2014.

סוג ותאריך הדיווח:

דוחות כספיים ליום 31 במרץ 2014.

תיאור המסכת העובדתית והטיפול החשבונאי שיושם:

החברה עוסקת בתחום הפיננסים. רוב הגידול בפעילות החברה בשנים האחרונות נבע מרכישות ומיזוגים של חברות העוסקות בתחומים דומים. בחודש אוגוסט 2014 פרסמה החברה תשקיף הצעה ראשונה של ניירות ערך לציבור (להלן - "התשקיף"), במסגרתו עלה כי לחברה הפסדים לצרכי מס אשר עיקרם נובע מפחת מואץ לצרכי מס בגין הפחתת נכסים בלתי מוחשיים וכן מהוצאות מימון מהלוואות שנלקחו לרכישת נכסים בלתי מוחשיים.

החברה ביצעה תחזית הכנסה חייבת ל-7 שנים קדימה, המבוססת על הנחות בדבר שינויים ברווח, שינוי בנכסים מנוהלים, שינוי בשיעור הכנסות, עמלות הפצה ועלויות תפעול, בהתאם למגזרי פעילות החברה, וקישורן בפחת המואץ על פני השנים. בהתאם להנחות אלו, החברה צפתה הכנסה חייבת אשר בגינה הכירה בנכס מס בגין צפי לניצול הפסדים המועברים. החברה טענה כי ההפסדים ינוצלו בשנים 2018-2020, וזאת בעיקר לאור העובדה שהפחת המואץ לצרכי מס עתיד לקטון משמעותית בשנים אלו.

החלטת סגל הרשות:

סגל הרשות לא התערב בטיפול החשבונאי בו נקטה החברה ולפיו ניתן ליצור נכס מס נדחה בגין ההפסדים המועברים. עם זאת, החברה נדרשה להרחיב את הגילוי, כפי שיפורט בהמשך.

בסיס להחלטה:

סעיף 34 לתקן חשבונאות בינלאומי 12, מסים על הכנסה (להלן - "התקן") קובע כי נכס מיסים נדחים יוכר בגין ההעברה קדימה של הפסדים לצרכי מס שטרם נוצלו וזיכויי מס שטרם נוצלו, במידה וצפוי שתהיה **הכנסה חייבת עתידית** שכנגדה ניתן יהיה לנצל את ההפסדים לצרכי מס שטרם נוצלו ואת זיכויי המס שטרם נוצלו.

סעיף 35 לתקן קובע שקיומם של הפסדים לצרכי מס שטרם נוצלו מהווה ראיה חזקה כי יתכן ולא תהיה הכנסה חייבת עתידית. לפיכך, כאשר לחברה יש היסטוריה של הפסדים שהתרחשו לאחרונה, החברה תכיר בנכס מס נדחה שנובע מההפסדים רק במידה שיש לה מספיק הפרשים זמניים חייבים במס או שישנן **ראיות משכנעות** אחרות לכך שתהיה הכנסה חייבת בסכומים המספיקים שכנגדה תוכל החברה לנצל את ההפסדים לצרכי מס שטרם נוצלו.

התקן אינו קובע את מספר השנים המרבי לבחינת התחזית להכנסה העתידית כאמור ולפיכך עלתה השאלה האם תקופת התחזית בת 7 השנים אשר שימשה בסיס להכרה בנכס המס הינה סבירה. ככלל, לעמדת הסגל, אין לקבוע מסמרות בדבר התקופה המשמשת לבחינת הכנסה חייבת עתידית שכנגדה ניתן יהיה לנצל את ההפסדים לצרכי מס שטרם נוצלו וכי לעניין זה יש לבחון כל מקרה לגופו. עם זאת יובהר, שככל שתקופת התחזית שנבחנת על ידי החברה היא ארוכה יותר, הנטל שעל החברה להרים עולה בהתאמה.

במקרה דנן, החברה הראתה כי ההפסדים השוטפים לצרכי מס נובעים בעיקר מרכיב הוצאות הפחת המואץ בגין נכסים בלתי מוחשיים. ניטרול הוצאות אלה בארבע השנים שקדמו למועד הדוח היה מביא להכנסה חייבת לצורך מס. היות שהוצאות הפחת צפויות לקטון באופן משמעותי בשלוש השנים האחרונות לתחזית, הניחה החברה, בהתבסס על נתוני פעילותה בניטרול הוצאות הפחת המואץ, כי צפויה לה הכנסה חייבת אשר כנגדה תוכל לנצל את ההפסדים המועברים שטרם נוצלו. משכך, לעמדת החברה ניתן להכיר בנכס מס נדחה בגין ההפסדים האמורים, בהתאם להוראות התקן.

תיאור הטיפול שיושם:

החברה נתנה גילוי לסך ההפסדים העסקיים לצרכי מס המועברים לשנים הבאות והסבירה את מקורם של ההפסדים. בהקשר זה ציינה החברה כי נכס המס הנדחה מתבסס על תחזית פעילות של 7 שנים וכי ההפסדים השוטפים של החברה לצרכי מס נוצרים בעיקר מהוצאות פחת ופחת מואץ על נכסים בלתי מוחשיים אשר נטרולם מביא את החברה לרווחיות לצרכי מס בארבע השנים שקדמו ליום הדוח.